

[Rager.]

ning for det offentlige til at inddrage disse Grundværdistigninger. Dette har man ikke ønsket at være med til, og det er med særlig stor Beklagelse, at jeg har set, at man fra Venstres Side ikke har villet være med til at søge at finde en Vej, ad hvilken man fra disse tre Kommuner kunde faa det kommunale Tilskud, som man i øvrigt har ønsket at faa, og som man kunde have faaet, naar man havde fulgt mit Forslag om at føre en Forhandling om at faa det kommunale Tilskud gennem de Værdistigninger, som vil komme paa en Række Grunde. Jeg har i Betænkningen givet Udtryk for min Beklagelse heraf.

Det andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der er stillet Ændringsforslag, er Spørgsmaalet om Elektrificeringen af Strækningen Frederiksberg—Vanløse—Hellerup. Nu er det heldigvis gaaet saaledes, at vi, der er Venner af Elektrificeringen af denne Strækning, har kunnet mødes paa en fælles Linie. Det er ikke længe siden, at det ærede Medlem Hr. Drachmann harcellerede over Vanløse som et nordeuropæisk Trafikcentrum. Men som det ærede Medlem saa smukt skriver, er han, efter at han har set Forholdene paa Stedet og derved har faaet det samme Indtryk af Forholdene, som vi andre har faaet ved at se paa Tegningerne, blevet klar over, at det Forslag, der er stillet oprindeligt, er det rette. Det tilknytter paa rigtig Maade Frederiksberg til det københavnske Nærtrafiknet. Jeg hører til dem, der mener, at Frederiksberg tidligere gennem Aarene er blevet daarligt behandlet paa dette Omraade. Men jeg kan ikke lægge Ansvaret derfor stort andre Steder end paa det Regimente, der har været paa Frederiksberg, det konservative Flertal, der har regeret Frederiksberg uden fornøden Hensyntagen til Interesserne, thi naar man læser det, som Frederiksberg i sin Tid havde som Kontraktgrundlag, da det gik til at give Tilskuddet paa de 2 250 000 Kr., saa staar der udtrykkelig, at der foreligger det paa Bilag 5 anførte Projekt, og at det er en Forudsætning for Tilskuddet, at der ikke gives yderligere Tilskud fra Frederiksbergs Side ved Gennemførelsen af dette Projekt, og saa staar der: saafremt denne Ordning ved Lov maatte blive gennemført. Frederiksberg siger altsaa: vi giver jer Pengene, vi skal under ingen Omstændigheder give mere, men vi skal kun have noget for dem, saafremt denne Ordning ved Lov maatte blive gennemført. Det har altsaa det konservative Regimente paa Frederiksberg den Gang ment at kunne gaa med til,

og der maa Frederiksbergerne søge Aarsagerne til de Vanskeligheder, de har at kæmpe med i Øjeblikket, og til den daarlige Stilling, de har faaet gennem Aarene. Men det er i alt Fald givet, at der heri ligger et Tilsagn om, at Staten ikke vil komme og forlange yderligere Tilskud til Ordningen af Nærtrafikken. Og tænker man sig det Forslag, de gik ind paa, gennemført ved Lov, vilde der altsaa blive to Stationer paa Frederiksbergs Grund, den ene ved Rolighedsvvej og den anden, ikke, som jeg ved en Fejltagelse har skrevet i min Betænkning, ved Peter Bangs Vej, men helt ude ved Roskildevej, altsaa to Stationer ude i Periferien. Det var det højeste, det havde været de Herrer muligt at faa. Paa den Baggrund maa man se det, der nu bydes Frederiksberg: en Station ved Falkoneralleen. Jeg maa her takke den højtærede Minister for den Beredvillighed, hvormed han imødekom det Forslag, jeg i saa Henseende tillod mig at fremsætte ved første Behandling, hvorved det altsaa muliggøres for Frederiksberg at faa en Station ved Falkoneralleen, vel det bedste Sted i Kommunen for en Station. At der ikke er nogen Grund for Frederiksberg til at raabe Hurra — det bliver jo ikke morsomt at faa den Niveauoverskæring ved Dalgas Boulevard, der nu kommer —, skal jeg indrømme, men saadan som Kortene var blandet, da de sidste Gang blev blandet for Frederiksberg i 1919, er det dem, som den Gang varetog Frederiksbergs Interesser, man maa vende sig imod.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om en enkelt Ting, jeg har fremhævet i min Betænkning, nemlig Forholdene ude ved Vanløse Station. I Øjeblikket ligger Stationen nær op ad en Vej, der uden Tvivl i Løbet af faa Aar vil blive ret befærdet, og jeg har derfor henledt Opmærksomheden paa, at man ikke ved den Ordning, der nu kommer af Perronen og Sporene, maa forsøge Vanskelighederne ved at tilvejebringe en Krydsning ude af Niveau mellem den videre mod Ballerup gaaende Bane og Jernbaneallé.

De Ændringsforslag, der er stillet, maa jeg ligesom de øvrige Medlemmer af Flertallet anmode det høje Ting om at forkaste. Jeg har med Beklagelse set, at det Tilsagn, Ministeren gav om at optage Spørgsmaalet om Tilskud til Privatbanerne til Forhandling, ikke har været tilstrækkeligt for Venstre, men at de har stillet et separat Ændringsforslag. Jeg tror, det vilde have lettet Forhandlingerne i et kommende Udvalg, om Venstre havde undladt dette. Men jeg haaber ikke, at den efter min Me-